

Hermed sluttede forespørgslen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.50

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 120:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre retsbeskyttelse af ejendomsfunktionærer m.fl.

Af Morten Bødskov (S) m.fl.
(Fremsat 21/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget går ud på, at Folketinget opfordrer regeringen til at igangsætte et udvalgsarbejde med henblik på at ændre afgrænsningen af personkredsen i straffelovens § 119 og § 121 om bl.a. vold mod personer, der handler i offentlig tjeneste. Udvalgsarbejdet bør ifølge forslaget specifikt vurdere, om ejendomsfunktionærer skal beskyttes af de nævnte bestemmelser.

Forslagsstillerne anfører i bemærkningerne til forslaget, at der i lyset af den samfundsmæssige udvikling er behov for en revision af, hvad der i henhold til straffelovens § 119 og § 121 skal opfattes som offentligretlige opgaver, og hvilke persongrupper der skal være beskyttet af disse bestemmelser. Det anføres i den forbindelse, at ejendomsfunktionærer i den almene boligsektor bør være omfattet af § 119 og § 121, idet ejendomsfunktionærer varetager en række boligsociale opgaver af væsentlig samfundsmæssig betydning.

Der henvises i bemærkningerne også til en undersøgelse fra Lejerbo i København, hvoraf det fremgår, at ud af 43 ejendomsfunktionærer, der svarer på et spørgeskema, havde 24 mindst en gang oplevet alvorlige trusler.

Jeg vil i anledning af beslutningsforslaget indlede med at fastslå, hvad vi alle kan være enige om, nemlig at vold og trusler om vold er fuldstændig uacceptabelt. Det gælder, uanset hvem der bliver udsat for f.eks. et voldeligt overfald.

Netop denne holdning, at vold er en helt uacceptabel krænkelse af det enkelte menneske, var baggrunden for, at jeg i 2002, kort tid efter min tiltræden som justitsminister, tog initiativ til, at strafferammerne i straffelovens bestemmelser om vold blev forhøjede. Den strafskærpelse byggede på, at det strafniveau, der hidtil havde været i voldssager, efter regeringens opfattelse ikke i tilstrækkelig grad afspejlede den krænkelse, som ofrene bliver udsat for.

Efterfølgende har Rigsadvokaten i årlige redegørelser, som bl.a. er sendt til Folketingets Retsudvalg, kunne konstatere, at de forhøjede strafferammer er slået igennem i praksis, således at der nu gives højere straffe for vold, end tilfældet var, før den nuværende regering trådte til.

Det følger af det, jeg netop har sagt, at jeg kun kan have sympati for den helt grundlæggende holdning, der ligger bag beslutningsforslaget, nemlig at vi skal se meget alvorligt på bl.a. volds-kriminalitet. Det er en holdning, der er i fin overensstemmelse med den hårde kurs, som regeringen har stået for på dette område.

Når det gælder det nærmere indhold af beslutningsforslaget, må jeg imidlertid sige, at det synes at lægge op til en ordning, hvor man rent juridisk vil blande nogle ting sammen, som man ikke kan og bør blande sammen. Som nævnt lægger forslagsstillerne nemlig op til, at man bør overveje en ordning, hvor ejendomsfunktionærer bliver omfattet af de bestemmelser i straffeloven, der vedrører bl.a. vold mod offentligt ansatte som f.eks. politifolk.

I den forbindelse er det jo som bekendt sådan, at straffeloven indeholder nogle almindelige bestemmelser om vold i §§ 244-246 og en almindelig bestemmelse om straf for trusler i § 266. Disse bestemmelser er almindelige i den forstand, at de som udgangspunkt finder anvendelse, uanset over for hvem og i hvilken sammenhæng forholdet er begået.

Derudover har straffeloven på forskellige områder en række mere specifikke bestemmelser, herunder § 119 og § 121 om bl.a. vold mod offentligt ansatte. Sidstnævnte bestemmelse indeholder en særlig strafferetlig beskyttelse af personer, som det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv.

Kl. 13.05

Det er nok værd at nævne, at bestemmelsen ikke er udtryk for, at det må betragtes som en større krænkelse for f.eks. en politibetjent at blive udsat for vold, end det er for andre at blive udsat for det samme. Det er altid en alvorlig krænkelse for et offer at blive udsat for vold eller trusler, og det gælder, uanset hvem ofret er.

Når der derfor i straffeloven er særlige bestemmelser om vold og trusler mod offentligt ansatte, skyldes det bl.a., at f.eks. vold mod en betjent ud over at krænke den enkelte politibetjent også kan være en krænkelse af samfundets interesse i, at offentlige myndigheder kan håndhæve lovgivningen.

At det forholder sig sådan, kommer til udtryk i § 119 på den måde, at det er en overtrædelse af bestemmelsen, hvis en person lægger hindringer i vejen for f.eks. en politibetjents arbejde, også selv om der ikke er anvendt vold eller trusler. Straffelovens § 119 er altså udformet på baggrund af nogle hensyn, der bl.a. knytter sig til offentlige myndigheders mulighed for at håndhæve lovgivningen. Ud fra en retsteknisk vurdering vil det derfor efter Justitsministeriets opfattelse ikke være nogen farbar vej at udvide § 119 til også at omfatte andre persongrupper som f.eks. ejendomsfunktionærer.

Men det er lige så vigtigt for mig at få sagt, at jeg gerne vil kvittere for, at Socialdemokraterne med deres beslutningsforslag sætter fokus på et meget vigtigt spørgsmål. Og det giver mig anledning til at fremhæve, at det faktisk er sådan, at den gældende straffelov sikrer en betydelig beskyttelse også af andre erhvervsgrupper end offentligt ansatte.

Ud over den almindelige forhøjelse af straffen for vold, som jeg tog initiativ til i 2002, indebærer straffeloven nemlig, at det ved bedømmelsen af den enkelte sag om vold eller trusler kan tillægges betydning i skærpende retning, at forholdet er begået over for en person under dennes udøvelse af sit arbejde. Og det gælder vel at mærke også de sager, hvor offeret ikke falder ind under gruppen af offentligt ansatte, som er omfattet af den særlige bestemmelse i § 119.

Det fremgår således af straffelovens § 247, at straffen for vold kan forhøjes med indtil det halve, når den er begået over for en person, der efter karakteren af sit arbejde er særlig udsat for vold. Denne bestemmelse anvendes f.eks. ved voldelige overfald mod taxachauffører.

Heller ikke i forhold til ejendomsfunktionærer er det uden alvorlige konsekvenser at over-

falde de pågældende med vold eller trusler. For selv om ejendomsfunktionærer ikke er omfattet af § 119 og normalt næppe heller af den netop nævnte § 247, følger det af de almindelige principper for strafudmåling, at det kan føre til en skærpet straf, hvis der er tale om vold, der har tilknytning til vedkommendes arbejde. Så vold og trusler mod bl.a. ejendomsfunktionærer er noget, som man allerede efter den gældende straffelov kan og bør se meget alvorligt på.

Så når jeg skal sammenfatte regeringens holdning, vil jeg sige, at jeg af de grunde, jeg var inde på, ikke kan støtte beslutningsforslaget, men jeg er meget glad for, at vi med beslutningsforslaget her i dag får lejlighed til at understrege, at vold og trusler i enhver sammenhæng er fuldstændig uacceptabelt. Som jeg har redegjort for, indebærer den gældende straffelov, at domstolene også har mulighed for at udmåle en skærpet straf i tilfælde, hvor f.eks. en ejendomsfunktionær bliver udsat for et overfald i forbindelse med sit arbejde.

Derfor vil jeg også sige – ikke mindst henvendt til Socialdemokratiet – at selv om vi ikke kan støtte lige præcis det indhold, der er her i beslutningsforslaget, vil vi meget gerne medvirke til under udvalgsbehandlingen at uddybe de synspunkter, jeg her er kommet med, og det kunne jo også være, at der var andre erhvervsgrupper, som det kunne være relevant at få afklaret nogle ting i forhold til, og det medvirker vi meget gerne til.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Morten Bødskov for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Tak for besvarelsen. Det her forslag er jo fremsat, fordi der er nogen, der oplever, at de med rette har et meget alvorligt problem, i og med at de mere eller mindre direkte arbejder for en kommune i nogle af de boligområder, hvor de er ansat.

Man kan sige, at for dem virker det selvfølgelig uforståeligt, hvis man ser på, hvilke andre grupper der er omfattet af den her bestemmelse. Det er rigtigt nok, som justitsministeren fremhæver, at politibetjente kan være noget helt særligt, men tog- og buspersonale og parkeringsvagter er også omfattet. Hvorfor skal de pågældende ejendomsfunktionærer så ikke være det? Det spørgsmål stiller de selvfølgelig,

og det er det, der er baggrunden for, at vi har fremsat det her forslag.

Men tak for tilkendegivelsen. Jeg vil så godt bede justitsministeren bekræfte, at det udvalgsarbejde, vi nu skal i gang med, måske munder ud i den undersøgelse, som vi gerne vil bede om, hvor vi altså får klarlagt den her gråzone. Er det sådan, jeg skal forstå justitsministerens tilkendegivelse af, at man gerne vil arbejde positivt med forslaget i det videre udvalgsarbejde?

Kl. 13.10

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Morten Bødskov, at jeg tror, at vi er fuldstændig enige i sigtet, og det er selvfølgelig at give ejendomsfunktionærer, viceværter, alle, der måtte være i tvivl om det, den sikkerhed, der består i at få fortalt, at vi allerede med de gældende regler i straffeloven har en ekstra beskyttelse af de persongrupper i tilfælde af, at de bliver udsat for vold i forbindelse med deres arbejde.

Nu kan man sige, at vi i dag taler om ejendomsfunktionærer og deres roller, og jeg kan ikke stå her og sige, at der er en udtømmende liste over, hvilke persongrupper det måske kunne være relevant at diskutere, men jeg vil gerne positivt tilkendegive, at vi under udvalgsbehandlingen kan spørge ind til, hvilke gråzoner der er der, og om der er andre erhvervsgrupper eller andre tilfælde, hvor der kunne være behov for at få klarlagt lovgivningen fuldstændigt. Det medvirker vi gerne til.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Det takker jeg for og vil bare understrege, at det helt særlige med de her ejendomsfunktionærer er ikke, at de udsættes for vold i forbindelse med deres arbejde, men at de udfører et arbejde for det offentlige. Det er det, det her handler om, og det er derfor, vi har fundet det relevant.

Jeg takker for, at justitsministeren har tilkendegivet, at hun gerne vil være med til at udforske det her område, så kan vi kalde det undersøgelse eller ej, men i hvert tilfælde få skabt klarhed over, hvordan det kan være, at tog- og buspersonale og parkeringsvagter er omfattet af den her strafskærpende bestemmelse, mens ejendomsfunktionærer altså ikke er det.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg tror, at vi meget langt hen ad vejen er enige. Det, jeg bare synes er vigtigt at få præciseret, er, at der kan være ballade og ubehag ikke alene i ejendomme, der er offentligt ejede, men også kan være det i private ejendomme, hvor der er anvisningsret, og hvor det er en privat ansat vicevært, der måske bliver udsat for store ubehageligheder. Her synes jeg bare, at det væsentligste selvfølgelig er at få fremhævet, at der skal være en klarhed over, at der også her er en særlig strafferetlig beskyttelse.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ministeren.

Vi går nu til ordførerrækken, og jeg giver først ordet til hr. Søren Pind.

Søren Pind (V):

Tinget må tilgive mig, hvis tankerne er et lidt andet sted henne i dette øjeblik.

Jeg har glædet mig meget til at drøfte det her forslag, og jeg kan allerede som indledning sige, at vi desværre ikke kan støtte det foreliggende forslag til folketingsbeslutning om bedre retsbeskyttelse for ejendomsfunktionærer.

Forslagets vedtagelse ville medføre, at regeringen skulle nedsætte et udvalg med henblik på afgrænsning af personkredsen, der beskyttes efter straffelovens §§ 119 og 121, der i dag beskytter personer, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv.

Personer, herunder ejendomsfunktionærer, som det ikke påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, er omfattet af lovens almindelige bestemmelser om vold, nemlig straffelovens § 244. § 119 absorberer ikke overtrædelse af § 245 om vold af særlig farlig karakter, der således beskytter alle borgere i hele landet uafhængig af funktion.

For en forståelse af bestemmelseernes forskellige funktioner i samfundet kan man med fordel betragte deres placeringer i straffeloven:

§§ 119 og 121 indleder straffelovens kapitel 14, der bærer titlen »Forbrydelser mod den offentlige myndighed m.v.« Den almindelige voldsbestemmelse, § 244, befinder sig derimod i straffelovens kapitel 25 om forbrydelser mod liv og legeme. §§ 119 og 121 beskytter personer, der udøver offentlig myndighed, og det er dette begreb offentlig myndighed, som forslagsstillerne ønsker udvidet med i hvert fald ejendomsfunktionærer.

Venstre anerkender, at ejendomsfunktionærer i den almene boligsektor kan yde en værdifuld og ikke ringe indsats på det boligsociale område, men offentlig myndighed udøver de ikke, og de skal efter vores opfattelse således ikke omfattes af paragrafferne. Vi kan dog naturligvis, vil jeg skynde mig at sige, sagtens leve med, at ministeren ønsker noget nærmere undersøgt. Det har vi ikke nogen indvendinger imod. Så må vi tage den derfra.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren.

Vi går videre i ordførerrækken, og jeg giver ordet til hr. Kim Christiansen.

Kim Christiansen (DF):

Efter en debat om vold i hjemmet er vi nu i gang med en debat om vold og trusler mod ejendomsfunktionærer, som arbejder i den almenyttige boligsektor. Det er en snævert afgrænset gruppe, og som ministeren allerede har været inde på, er der sikkert mange andre grupper, der kan føle sig truet i udførelsen af deres erhverv.

Der er ingen tvivl om, at der er et problem specielt i områder med stor koncentration af indvandrere, såsom Gjellerupparken, Vollsmose og Mjølnerparken. Og jeg er specielt glad for, at S med forslaget her også anerkender, at der er problemer i mange af de her områder.

Det er et meget relevant problem, som forslagsstillerne tager op, for naturligvis er der ingen, der kan være tjent med at blive udsat for vold eller trusler om vold af som regel utilpassede unge lømler, som ikke kan få tiden til at gå, eller af personer med misbrugsproblemer eller psykiske problemer.

Kl. 13.15

Nu kan man så diskutere, om viceværter, varmemestre og lignende arbejder i det offentlige tjeneste. Officielt gør de det ikke, men der er ingen tvivl om, at mange yder en social indsats gennem deres daglige kontakt med beboerne. Derfor vil jeg heller ikke her i dag lægge mig fast på, om beskyttelse skal ydes gennem en revision af § 119 og § 121, som beslutningsforslaget lægger op til, eller om det skal ske gennem en generel skærpelse af øvrig lovgivning.

Dansk Folkeparti anerkender, at der i et samfund, hvor volden bliver hyppigere og mere forrået, vil være et behov for at yde beskyttelse for personer, der udfører deres arbejde, ikke kun inden for ejendomsfunktionærerhvervet, men inden for en lang række erhverv.

Dansk Folkeparti ser frem til i udvalgsarbejdet at diskutere forskellige løsninger og medvirker gerne til stramninger, der kan sikre, at lovlige skatteydere ikke skal generes i udførelse af deres arbejde og dermed deres bidrag til samfundet, et bidrag, som man ikke kan sige, at de voldelige elementer ligefrem bidrager til.

Med disse ord vil vi glæde os til udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører for tilkendegivelsen.

Måske var det bare, fordi jeg ikke hørte ordentligt efter, men skal jeg forstå Dansk Folkeparti sådan, at man faktisk gerne vil støtte det, der står her, nemlig at der bliver lavet en undersøgelse af, om de her forskellige erhvervsgrupper skal med ind under § 119 og § 121, så vi kan starte med det, som forslaget faktisk handler om, nemlig at vi simpelt hen skal have lavet den her undersøgelse, så vi kan få klarhed over det, som jeg er fuldstændig enig med hr. Kim Christiansen i, nemlig at hvis der er et problem, skal der ses på det?

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Jeg er enig så langt hen ad vejen, at vi skal have undersøgt hele det her område. Jeg synes, det er en meget relevant problematik, der bliver rejst. Om den undersøgelse så skal afgrænses til kun at omfatte ejendomsfunktionærer, kan man så diskutere. Det var måske en mulighed, at man generelt undersøgte, hvor meget vold og trusler der er i forbindelse med udførelse af erhverv. Der er selvfølgelig nogle erhverv, som man på forhånd godt kan undtage, men man bør nok gå ind og kigge på, om der kunne være flere risikobetonede erhverv.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, at der er mange, der er rigtig glade for det, som Dansk Folkepartis ordfører siger, for det er jo rigtigt nok, at ejendomsfunktionærer er en gruppe blandt andre. Deres problemer har foranlediget, at vi har fået henvendelser fra bl.a. de ejendomsfunktionærer, som Lejernes Landsorganisation har ansat. Men det er jo rigtigt nok, som hr. Kim Christiansen indikerer, at det her er en gråzone. Der er flere jobtyper, hvor man mere eller mindre direkte udfører et offentligt hverv.

Derfor vil jeg fuldt tilslutte mig, hvis vi kan blive enige om det, at vi på den baggrund laver en undersøgelse for at finde ud af, hvad feltet er, hvem der har problemer, og hvor store deres problemer er, og så bruger den som afsæt for at foreslå en egentlig handling. Hvor det så skal ligge, må vi så finde ud af.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Som hr. Morten Bødskov sagde i sin indledning, er der mange mennesker, der er glade for det, Dansk Folkeparti står her og siger. Det er generelt sådan, tingene tegner sig, når vi siger noget.

Men jeg vil ikke give noget tilsagn her i dag, men jeg lover, at vi vil være meget positive i udvalgsarbejdet og kigge på det her, for det er et relevant problem, der er rejst, og det er glædeligt, at det kommer fra Socialdemokratiet.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren.

Jeg skal give ordet til hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (KF):

Vi har også kigget på beslutningsforslaget og stillet os selv spørgsmålet, om man kan inddrage ejendomsfunktionærer under de to paragrafer 119 og 121, altså de paragraffer, der i det daglige omfatter politifolk og tjenestemænd. Vi har også kigget på de øvrige paragraffer, der findes i straffeloven, de øvrige muligheder, og fundet frem til, at det ikke er nødvendigt.

Det er ikke nødvendigt at lade ejendomsfunktionærer være omfattet af § 119 og § 121, hvis formålet er – og det er det jo i forslaget her – at det skal være særlig straffeskærpende, at man udøver vold mod ejendomsfunktionær, på samme måde som det er særlig straffeskærpende, hvis man udøver vold mod en polititjenestemand.

Det er ikke nødvendigt, fordi den straffeskærpende mulighed allerede findes i forvejen, nemlig i straffelovens § 147, der handler om, at hvis man i forbindelse med udøvelse af sit erhverv bliver udsat for vold, er det i sig selv en straffeskærpende foranstaltning. Der findes altså muligheder for, at det kan være straffeskærpende, og sådan skal det jo selvfølgelig også være med denne sondring mellem de forskellige erhverv.

Kl. 13.20

Derudover har regeringen jo, som justitsministeren også sagde, for et par år siden skærpet straffene for vold i al almindelighed. Det betyder, at hele strafniveaet, også i de sager, hvor

der er tale om straffeskærpende foranstaltninger, er blevet løftet ganske betragteligt, netop fordi vi fra De Konservatives side tager stærk afstand fra vold og voldsudøvelse. De, der ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt, skal i hvert fald have en straf, der er til at tage og føle på.

Men når det så er sagt, får jeg da også en vis professionel nysgerrighed med hensyn til, hvor grænsen egentlig går mellem dem, der bliver tiltalt efter voldsparagrafferne, altså 244, 245, 246, dem, der er omfattet af 119-sagerne og 121-sagerne, og dem, der er omfattet af 147-sagerne osv. Hvor går grænserne egentlig mellem de forskellige grupperinger? Jeg tror, det vil være gavnligt, at vi under udvalgsarbejdet får en afklaring af, hvornår man er i den ene eller den anden gruppering.

Dertil kan jo også siges, at i øjeblikket, hvor der jo er mere og mere udvidet samarbejde mellem offentlige og private virksomheder, og hvor vi overlader flere og flere offentlige opgaver til private, er det selvfølgelig også interessant at lave en vurdering af, hvornår man arbejder så meget som offentligt ansat, at man burde betragtes som en offentligt ansat.

Her er der jo ingen tvivl om, at ejendomsfunktionærer udfører en række opgaver, som er på vegne af, for eller i samarbejde med det offentlige. Men hvor går grænsen? Hvornår er det primært for det offentlige, man arbejder, og hvornår er det primært for det private, men så med en sidebeskæftigelse? Alle de der afgrænsninger er jo teknisk set, juridisk set og fagligt set ganske interessante at få slået fast.

Og i det udvalgsarbejde, som kommer til at foregå i Retsudvalget, kan det jo så godt være, vi når frem til, at der er behov for, at vi får kigget på nogle erhvervsgrupper. Jeg tror det ikke, men lad nu tvivlen komme forslaget til gode på den måde, at vi nu får undersøgt, hvor grænserne går mellem de forskellige grupperinger.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er nu fru Anne Bastrup.

Anne Bastrup (SF):

Vi står nu med et beslutningsforslag, som Socialdemokraterne har fremsat, og som regeringen støtter – idet de dog siger, at de ikke støtter det. Sådan som jeg kan forstå på ordførerne, skal vi nu i Folketingets Retsudvalg lave den undersøgelse, som ministeren gerne vil lave, men som hun ikke vil lave alligevel.

Derfor synes jeg, at jeg vil melde klart ud. Jeg synes i og for sig, at det er en rigtig, rigtig god idé at få en afklaring af § 119's og § 121's afgrænsning. Jeg synes især, det kunne være en god idé at få en afklaring set i lyset af alle de mange ændringer, der er sket ikke bare for ejendomsfunktionærerne, men også for en lang række andre mennesker, der tidligere har været offentligt ansatte, men nu er blevet udliciteret, således at de reelt er privatansatte. Har det nogen konsekvenser for 119 og 121? Ja, jeg spørger bare.

Jeg synes, at Socialdemokraterne skal have ros for at komme med det her forslag. Det kan godt være, at ministeren ikke selv vil lave sit udvalg, men så stiller vi jo bare nogle spørgsmål, således at hun alligevel bliver nødt til at få nogle kloge folk til at tænke sig om. Så der kommer alligevel en eller anden form for udvalgsarbejde, og så må vi jo se på, hvordan det udvalgsarbejde udmøntes i ændringer af 119 og 121.

Så skulle jeg i øvrigt hilse fra De Radikale og sige, at de også støtter det.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Fru Line Barfod som ordfører:

Line Barfod (EL):

Enhedslisten synes også, det er fornuftigt at få en undersøgelse af de her bestemmelser, og støtter derfor beslutningsforslaget om en undersøgelse. Det kan være fint at se på, hvem det egentlig er, der skal være omfattet af de her bestemmelser, som jo ligger i kapitlet om forbrydelser mod offentlige myndigheder, og hvor det derfor kan være væsentligt at finde ud af, hvordan man egentlig afgrænser det. Og hvad ligger der i, at noget er en forbrydelse mod en offentlig myndighed, i forhold til hvornår det er en forbrydelse mod en person? Det synes vi er væsentligt at få undersøgt og få diskuteret.

Men jeg vil så også godt sige, at jeg tror, vi er nødt til at gøre noget andet og mere for at tage hånd om den situation, som både ejendomsfunktionærer og en række andre ansatte er i, hvor de udsættes for vold og trusler. Jeg tror ikke, de mennesker, der kommer med vold og trusler, i den situation tænker særlig meget over, om de får et par måneder mere eller mindre i straf.

Desuden tror jeg, som det også har været lidt fremme i debatten i dag, at der er en del af dem, der kommer med vold og trusler, som er i en psykisk ustabil situation, er misbrugere eller an-

det, hvor det ikke har så stor betydning, hvad der er af straftrussel, og hvor det er nogle helt andre tiltag, man skal ind med for at forebygge, at situationen udvikler sig.

Kl. 13.25

Derfor tror jeg også, at noget af det, vi skal se på, er, hvordan vi kan gøre noget med hensyn til uddannelse, hvordan vi kan løfte uddannelsen i konflikthåndtering i forhold til en lang række af de grupper, der i dag kommer til at stå med de problemer, der opstår med den stigende sociale ulighed og de sociale spændinger, som vi har i samfundet.

FTF, fagforbundet for en lang række offentligt ansatte og også andre, som kommer ud i de her konflikter, lavede for nogen tid siden en undersøgelse om den stigning i vold og trusler, som deres medlemmer oplevede. Og noget af det, den undersøgelse viste, var, at det bl.a. skyldes, at de har for travlt, at hvis man har ordentlig tid til at snakke med folk, har ordentlig tid til at forklare om de afgørelser, der er truffet f.eks., eller har ordentlig tid til at lytte til de problemer, folk kommer med, så kan det forebygge nogle konflikter, der ellers udvikler sig til vold og trusler.

Derfor er nogle af de ting, vi skal ind og se på, hvordan vi sikrer, at der er mere tid til at tale ordentligt med folk, til at forklare de situationer, der kan opstå. For det er jo fuldstændig rigtigt, som Socialdemokraterne peger på i begrundelsen til forslaget, at noget af det, der er sket, er, at der bliver satset mere på det boligsociale arbejde, og at den almene boligsektor skal tage sig af mange flere sociale problemer, som tidligere blev løst i andre sammenhænge. Og der bliver vi nødt til at se på, at så skal disse mennesker uddannes.

Vi skal nok også have en del mere boligsocialt arbejde. Desværre var det jo noget af det, regeringen og Dansk Folkeparti afskaffede, da de kom til magten. Da mente de ikke, at det boligsociale arbejde var noget, man skulle satse på. Det er der i høj grad behov for at vi sætter en del flere ressourcer af til, både økonomisk og uddannelsesmæssigt, for det er helt afgørende.

Men så er det også væsentligt, at vi går ind og ser på, at vi skal have skaffet flere billige boliger, så det ikke er nogle få områder, der skal klare alle sociale problemer, men så vi får en langt mere sammensat boligmasse, så man har folk forskellige steder. Og så skal vi have taget hånd om mange af de sociale problemer, så folk ikke får lov til at sidde i årevis med store sociale problemer og med større og større fattigdom, for

der er ingen tvivl om, at fattigdom også fører til flere konflikter. Derfor skal vi også have hævet de sociale ydelser og have afskaffet kontant-hjælpsloftet, have afskaffet starthjælp, 300-timers-regel osv., så folk har penge nok til at leve for.

Der er ingen tvivl om, at hvis der er noget, der kan skabe konflikt, er det, når man ikke har råd til huslejen og nogle skal ud og sætte andre ud af deres bolig. Det er ikke nogen rar situation at stå i, og derfor skal vi have sikret, at alle folk har råd til at betale deres husleje, har råd til at købe mad osv., så de konflikter kan undgås.

Men den del af det, der handler om at se på straffelovens bestemmelser, støtter vi altså.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Ja tak, og jeg skal nu give ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Morten Bødskov.

Morten Bødskov (S):

Indledningsvis vil jeg gerne sige tak for en ganske udmærket debat. Vi er meget tilfredse med, at der er enighed om, at der er et problem, som vi skal se på, og at ejendomsfunktionærerne er en særlig udsat gruppe. Men som det også kan læses af bemærkningerne til forslaget, er afsættet for det her beslutningsforslag, at der er en gråzone, når vi har med folk at gøre, som arbejder i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, som det hedder i lovgivningen. Der har vi kunnet konstatere på baggrund af de undersøgelser, som Lejernes Landsorganisation har lavet, at der altså er store problemer for ejendomsfunktionærerne.

Jeg kan være meget enig i det, som fru Line Barfod sagde her til sidst. En ting er selvfølgelig at se på straffeloven, men sandheden er jo også, at forebyggelsen af de problemer, som ejendomsfunktionærerne havner i, hænger sammen med behovet for en langt bredere indsats for at sikre stabilitet og udvikling i bl.a. den almene boligsektor.

Vi har sat fokus på ejendomsfunktionærerne her og mener, at der er behov for, at de som minimum nyder samme beskyttelse, som det er tilfældet for bus- og togpersonale og parke-ringsvagter, som jo også mere eller mindre direkte udfører arbejde for en kommune eller for det offentlige. Vi har vanskeligt ved at forstå, hvorfor ejendomsfunktionærer ikke skal med ind under det her. Mange udfører jo mere eller

mindre direkte arbejde, opgaver for den lokale kommune, hvor deres boligselskab ligger.

Jeg skal bare henvise til, at vi jo faktisk i forbindelse med vedtagelsen af politireformen har ønsket at styrke hele det lokale kriminalpræventive arbejde. Vi taler om SSP-samarbejdet, der bl.a. skal forebygge kriminalitet i boligområder, et samarbejde mellem skole, sociale myndigheder og politi.

Vi har diskuteret beboerrådgivernes rolle, og som man kan se i Københavns Kommune, er man så gået skridtet videre. Vi synes, det er meget fint, at man gør ejendomsfunktionærerne til egentlige boligsociale kontaktpersoner. Man kunne sagtens forestille sig, hvis man dykker lidt mere ned i andre kommuner, at så er det det samme, nemlig at vi her har med en særlig gruppe at gøre, som udfører mange, mange opgaver for kommunerne. Og derfor er vi kommet frem til den meget naturlige konklusion, at så skal de også have den samme beskyttelse efter straffeloven, som andre har, der mere eller mindre direkte udfører arbejde for det offentlige.

Kl. 13.30

Justitsministeren har tilkendegivet, at hun gerne vil svare på spørgsmål i Retsudvalget og dermed måske bidrage til, at der kommer lidt klarhed over det her. Det er vi meget tilfredse med. Jeg vil gerne særligt fremhæve Dansk Folkepartis ordfører, som jo lagde meget vægt på behovet for at få belyst det her, således at vi kunne se, om der er et problem – som Lejernes Landsorganisation har dokumenteret at der er. Lad os få det bekræftet eller afkræftet. Vi tror, at der er et problem. Når det er belyst, ja, så kan vi gå videre og se på, hvad vi skal gøre ved det.

Men vi forventer fra Socialdemokratiets side, at det her forslag bliver taget med i det videre udvalgsarbejde, og at man vil prøve at se på problemets omfang, vil prøve at se på ikke bare ejendomsfunktionærer, men på hele den job-gruppe, som mere eller mindre er ved at opstå, og som udfører tjenester og arbejder i offentlige hverv.

På baggrund af de bemærkninger vil jeg gerne sige tak for en god debat. Jeg er helt sikker på, at hvis vi kan komme videre med det her, er der i hvert tilfælde en meget, meget stor gruppe på 5.000 ejendomsfunktionærer, som vil være meget tilfredse med Folketingets arbejde i dag.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 146:

Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af søers skulderrsår.

Af Ole Glahn (RV), Kirsten Brosbøl (S), Christian H. Hansen (DF), Kristen Touborg (SF) og Per Clausen (EL).
(Fremsat 30/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Efter beslutningsforslaget pålægges regeringen senest den 1. november 2007 at fremkomme med forslag til en række initiativer, herunder fremsættelse af lovforslag, der kan styrke indsatsen imod skulderrsår hos søer.

Jeg vil gerne starte med at sige, at regeringen er enig i intentionerne bag beslutningsforslaget og meget positivt indstillet over for at styrke indsatsen på området. Ligesom forslagsstillerne ser vi fra regeringens side med meget stor alvor på de seneste års udvikling i antallet af politianmeldelser på dette område.

Som jeg bl.a. nævnte under samrådet i Fødevareudvalget om skulderrsår den 28. marts i år, finder jeg det fuldstændig uacceptabelt, at Fødevarestyrelsens kontroller gang på gang kan afsløre store problemer med skulderrsår hos søer i besætningerne, og jeg lovede ved samme lejlighed, at vi fra regeringens side vil gøre en effektiv og målrettet indsats for at komme problemet med skulderrsår til livs.

Jeg vil derfor endnu en gang gerne understrege, at regeringen er meget enig i den overordnede målsætning, som ligger bag beslutningsforslaget. Og lad mig i den forbindelse også føje til, at vi jo på en række af punkterne allerede har

igangsat nogle initiativer, der skal sikre en forbedring af kontrollen med skulderrsår.

Samtidig vil jeg gerne slå fast, at det er regeringens holdning, at vi trods situationens alvor ikke må gribe til forhastede her og nu-løsninger. Problemet omfang og karakter gør det nødvendigt at foretage en grundig og saglig gennemgang af området, således at vi har et gennearbejdet beslutningsgrundlag, inden vi skrider til lovgivning. Jeg agter derfor i den allernærmeste fremtid at nedsætte en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe, som kan komme med oplæg til, hvilke initiativer, herunder lovgivningsinitiativer, der er nødvendige for at sikre en effektiv reduktion i forekomsten af skulderrsår.

Der ligger som bekendt allerede handlingsplaner fra Dyrenes Beskyttelse og fra erhvervet. De vil sammen med forslagene i beslutningsforslaget kunne indgå som en del af grundlaget for arbejdsgruppens arbejde. Og jeg vil bede arbejdsgruppen om at komme med sine anbefalinger senest til januar, så der kan gennemføres de nødvendige initiativer, herunder i form af lovgivning, i næste folketingssamling.

Som bekendt har Dansk Folkeparti og regeringen netop indgået en aftale om at afsætte 1 mio. kr. til mere forskning i forekomsten af skulderrsår hos søer, således at vi forhåbentlig inden længe har fået mere viden om årsagerne til skulderrsår. Resultaterne af denne forskning bør naturligvis indgå i arbejdsgruppens overvejelser, i det omfang det er muligt, men set i lyset af problemets alvor mener jeg ikke, at vi kan vente med at gå i gang med at se på problemet. Forskningsresultaterne vil jo næppe kunne foreligge inden januar 2008, og arbejdsgruppen må derfor nok i det væsentlige bygge på det videngrundlag, der foreligger i dag.

Kl. 13.35

I lyset af dette initiativ vil jeg kun kortfattet redegøre for regeringens foreløbige holdning til de enkelte punkter i beslutningsforslaget, men jeg er naturligvis indstillet på at uddybe mine bemærkninger under udvalgsbehandlingen.

I beslutningsforslagets punkt 1 pålægges regeringen at fremsætte et forslag, der skal sikre, at søer har et blødt leje i form af eksempelvis en gummimåtte eller halm.

I punkt 2 pålægges regeringen at stille krav om, at der i besætninger altid er tilstrækkeligt med sygestier til rådighed til søer med begyndende skulderrsår, dog således at der samtidig stilles krav om, at sygestierne altid skal udgøre mindst 5 pct. af det samlede antal stipladser.